

॥ ३४ ॥ अभिसंक्रम्य संयुक्तोभूत्वा ॥ १३५ ॥ व्यूढं विशालं ॥ सुजातरूपं राजार्हमहाभरणचंद्रनादिभिः प्रशस्ताकारं तस्मिन् ॥ १३६ ॥ वज्रपातश्चाशनिसन्निपातश्चेति
 समाहारेकवत् ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ किरीटकूटं किरीटसमूहं ॥ १३९ ॥ हताः प्रवीरायस्य तथा तस्माद्युद्धधर्मज्ञानात् ॥ व्यवस्य ज्ञात्वा ॥ १४० ॥ इतोरणात्प्रयाहीतियोजना ॥
 ततो रामो महातेजारावणेन कृतव्रणं ॥ दृष्ट्वा पुनर्गशार्दूलं क्रोधस्य वशमेयिवान् ॥ १३४ ॥ तस्याभिसंक्रम्य रथं सचक्रं साश्वध्वजच्छ
 त्रमहापताकं ॥ ससारथिं साशनिशूलखड्गं रामः प्रचिच्छेद शितैः शराग्रैः ॥ १३५ ॥ अथेंद्रशत्रुं तरसा जघान वाणेन वज्राशनिसन्नि
 भेन ॥ भुजांतरे व्यूढसुजातरूपेव ज्ञेयमेरुं भगवानिवेंद्रः ॥ १३६ ॥ यो वज्रपाताशनिसन्निपातान्न चुक्षुभेनापि च चालराजा ॥ सरा
 मवाणाभिहतो भूतातश्च चालचापंच मुमोच वीरः ॥ १३७ ॥ तं विद्वलंतं प्रसमीक्ष्य रामः समाददे दीप्तमथार्धचंद्रं ॥ तेनार्कवर्णं सहसा
 किरीटं चिच्छेद रक्षोधिपतेर्महात्मा ॥ १३८ ॥ तन्निर्विषाशीविषसन्निकाशं शांतार्चिषंसूर्यमिवाप्रकाशं ॥ गतश्चिंत्यं कृतकिरीटकूटमु
 वाचरामो युधिराक्षसेंद्रं ॥ १३९ ॥ कृतं त्वया कर्म महत्सुभीमं हतप्रवीरश्च कृतस्त्वया हं ॥ तस्मात्परिश्रान्त इति व्यवस्य नत्वांशरैर्मृत्युव
 शं नयामि ॥ १४० ॥ प्रयाहि जानामिरणादितस्त्वं प्रविश्य रात्रिं चर राजलंकां ॥ आश्वस्य निर्याहिरथी सधन्वी तदावलं प्रेक्ष्य सिमे रथ
 स्थः ॥ १४१ ॥ स एव मुक्तो हतदर्पहर्षो निकृत्तचापः सहताश्च सूतः ॥ शरादितो भग्नमहाकिरीटो विवेश लंकां सहसा स्मर राजा ॥ १४२ ॥
 तस्मिन् प्रविष्टेरजनीचरेंद्रं महाबले दानवदेव शत्रौ ॥ हरीन्विशल्यान्सहलक्ष्मणेन च कार रामः परमाहवाग्रे ॥ १४३ ॥ तस्मिन् अभग्ने त्रिद
 शेंद्रशत्रौ सुरासुराभूतगणादिशश्च ॥ स सागराः सर्वमहोरगाश्च तथैव भूम्यंबुचराः प्रहृष्टाः ॥ १४४ ॥ इत्यर्षि० वा० यु० एकोनषष्ठितमः
 सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ जानामि अनुजानामि प्रेक्ष्यसि प्रक्षिप्यसि ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ अयं रावणपराभवस्तन्मासीयशुक्लपष्ठ्यां
 सायंकाले ॥ भाव्यमानः ॥ कत० ॥ ५४ ॥ इति रामाभि० वा० यु० एकोनषष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥